

รายงานการวิจัย

การศึกษาสาเหตุที่ทำให้คะแนน O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ

: กรณีศึกษาโรงเรียนสุขสวัสดิ์วิทยา

A Study of Causes of O-NET Low Achievement in Grade 12 School Student

: Case Study of Suksawad Wittaya School

สุรัชย์ ไวยวรรณจิตร

ได้รับทุนอุดหนุนในการทำวิจัยจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

บทสรุปผู้บริหาร

รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสาเหตุที่ทำให้คะแนน O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ: กรณีศึกษาโรงเรียนสุขสวัสดิ์วิทยาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาวิจัยเพื่อศึกษาสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ เพื่อหาแนวทางส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่จะเอื้อต่อการสอบ O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ทัดเทียมกับเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

แหล่งที่มาของข้อมูล ได้แก่

- แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source) เป็นข้อมูลที่คณะผู้วิจัยได้ค้นคว้าด้วยตนเองโดยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-dept Interview) และการสังเกตการณ์ (Observation)
- แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) เป็นข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าจากตำราหนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้งานวิจัยในครั้งนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

คณะผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอน คือ สร้างคำถามหลักๆที่ใช้ในการสัมภาษณ์ นัดหมายบุคคลที่สัมภาษณ์ พบผู้ให้สัมภาษณ์พร้อมขออนุญาตบันทึกเสียงสัมภาษณ์ไว้ และบันทึกการให้สัมภาษณ์ หลังจากนั้นนำผลที่ได้มา วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีพรรณนาวิเคราะห์ตามข้อมูลที่ได้รับทั้งข้อมูลที่เป็นปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ

สรุปอภิปรายผลการวิจัยแยกตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

สาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ

1. ผู้บริหาร โรงเรียนขาดทักษะและความเข้าใจในการจัดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้
2. ครูผู้สอนไม่มีความชำนาญเฉพาะด้านการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาที่รับผิดชอบอันเนื่องมาจากการขาดทักษะอีกทั้งขาดเทคนิคกระบวนการในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้แก่นักเรียน ตลอดจนจำนวนครูมีไม่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาในพื้นที่

3. ขาดครูแนะแนวที่มีความชำนาญเฉพาะด้านอันนี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่เกิดขึ้นในพื้นที่กับ โรงเรียนหลายๆ โรงเรียนเพราะครูที่ทำหน้าที่ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนเป็นครูเฉพาะกิจ (กล่าวคือสำเร็จการศึกษาไม่ตรงสาย) ส่งผลให้การรับรู้ข่าวสารข้อมูลที่ต้องการในการสอบคัดเลือกและการทดสอบวัดความสามารถของนักเรียนเป็นไปอย่างไร้ทิศทางเนื่องจากครูแนะแนวในพื้นที่ไม่มีองค์ความรู้เท่าที่ควรจะเป็น
4. หลักสูตรที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นพหุวัฒนธรรมของพื้นที่ ส่งผลให้แรงจูงใจในการรับรู้ข้อมูลลดถอย และอีกด้านคือหลักสูตรแต่ละสถานศึกษาที่ออกแบบ ไม่สอดคล้องกับหลักสูตรเนื้อหาของกรอบสอบของการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติอันเนื่องมาจากโรงเรียนขาดองค์ความรู้จัดหลักสูตรสอนไปแบบเหมือนจะยึดหลักสูตรแกนกลางแต่เมื่อไปศึกษาพบว่าเนื้อหาที่ใช้สอนยังคงเป็นเนื้อหาของหลักสูตรเดิมๆที่เคยมีมา ที่สำคัญเวลาเรียนน้อยกว่านักเรียนทั่วไปในพื้นที่อื่นๆ
5. บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อันเนื่องมาจากการขาดสื่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตลอดจนปัญหาหนึ่งที่มีอาจมองข้ามได้คือ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งในแง่ของบรรยากาศเชิงพื้นที่บั่นทอนความรู้และตระหนักในการจัดการเรียนรู้อย่างที่ควรจะเป็น
6. นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการศึกษาเล่าเรียนอันเนื่องมาจากฐานะทางบ้าน และการสร้างแรงจูงใจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่อตัวนักเรียน ขาดเป้าหมายในการเรียนและการทดสอบในแต่ละครั้งจึงทำให้การทดสอบเป็นไปอย่างไร้ทิศทาง
7. ผู้ปกครองขาดความตระหนักและส่งเสริมต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน
8. ขาดความจำกัดของนักเรียนในโอกาสที่จะได้รับจากส่วนกลางในโครงการเสริมสร้างองค์ความรู้ของนักเรียนในพื้นที่มีนัยที่ทุกภาคส่วนต้องหันมาขบคิดอย่างจริงจังและจริงจังใน โครงการแต่ละครั้งทีลงมาเพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

แนวทางส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่จะเอื้อต่อการสอบ O-NET ของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

1. ผู้บริหารต้องมีความพร้อมในการบริหารจัดการการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
ตอบโจทย์ของการศึกษาในพื้นที่ได้อย่างประจักษ์ชัดแจ้ง
2. หาแนวทางผลิตครูตามความชำนาญเฉพาะด้านให้แก่โรงเรียนที่มีความขาด
แคลนครูในแต่ละสาขาวิชาและที่สำคัญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องตระหนัก
และให้ความสำคัญอันดับต้นที่ควรจะละเลยไม่ได้อีกแล้วนั่นก็คือ อดตรา
กำลังครูแนะแนวที่ควรจะเป็น
3. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการหลักสูตรทุกฝ่ายในโรงเรียนหันมาขบคิดและ
ออกแบบหลักสูตรที่มีเป้าหมายทิศทางการศึกษาของนักเรียน
ได้ตามเป้าประสงค์ของการจัดทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติโดยยึดหลักสูตร
แกนกลางเป็นหลักอย่างจริงจังและสอดคล้องกับความจำเป็นต้องการของผู้เรียน
4. จัดกิจกรรมส่งเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้แก่นักเรียนในพื้นที่ให้เห็น
ความสำคัญของทิศทางการศึกษาที่จะส่งผลต่ออนาคตของตัวนักเรียน
5. ผู้ปกครองควรหันมาเอาใจจริงเอาใจในการตระหนักถึงความสำคัญของตัว
นักเรียน โดยเข้ามามีส่วนร่วมหนุนเสริมเท่าที่จะสามารถทำได้
6. หน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและสามารถช่วยเหลือได้ให้การสนับสนุน
โครงการทางการศึกษาที่เป็นลักษณะ โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่
นอกเหนือจากที่โรงเรียนได้จัดสรรให้ เช่น โครงการรินน้ำใจเพื่อน้องชาวดู
ที่กระทรวงศึกษาธิการเคยทำมา เป็นต้น

การพัฒนาการเรียนการสอนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ทัดเทียมกับเขตพื้นที่
การศึกษาอื่นๆ

กล่าวคือทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมาแล้วในวัตถุประสงค์ในสองประเด็น
ข้างต้นควรหันหน้าเข้าหากันขบคิดทบทวนถึงบทเรียนที่ผ่านมาสรางปรากฏการณ์ใหม่ให้

เกิดขึ้นในพื้นที่อย่างที่ได้นำเสนอ ให้ความสำคัญต่อผลการวิจัยในครั้งนี้แล้วนำไปสู่
ภาคปฏิบัติที่สามารถจับต้องได้แม้จะเป็นเพียงเสี้ยวหนึ่งของการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่
แต่ก็ยังคงคิดว่าทุกวันนี้เราไม่สามารถจับต้องและแก้ไขปัญหาการศึกษาอย่างตรงจุดจริงจัง
และจริงจังเลยแม้สักครั้ง

ทางผู้วิจัยเชื่อเหลือเกินว่าหากการได้ใคร่ครวญครุ่นคิดของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
ในงานวิจัยชิ้นนี้ได้นำผลของการวิจัยถึงสาเหตุตลอดจนแนวทางแก้ไขป้องกันการเพื่อ
แก้ปัญหาการทดสอบทางศึกษาพื้นฐาน O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6ต่ำ
โดยเฉพาะของนักเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ไปใช้ในการถอดบทเรียนเพื่อ
ส่งเสริมสนับสนุนถึงทิศทางที่ควรจะเป็น ผลการศึกษาในพื้นที่ก็อาจจะเป็นไปได้ในทิศทางที่
ดีขึ้นได้แม้ว่าจะไม่เห็นผลร้อยเปอร์เซ็นต์ในระยะเวลาอันใกล้ แต่มันจะส่งผลมิตินี้ดีที่อาจ
สื่อให้เห็นในอนาคตอันใกล้นี้ก็ว่าได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ทุกภาคส่วนควรรนำผลการวิจัยที่ได้ไปทบทวนใคร่ครวญครุ่นคิดหาแนวทางอย่าง
ควรจะเป็นให้เป็นรูปธรรมโดยเร็วที่สุด
2. ควรศึกษาและส่งเสริมผู้สอนเฉพาะด้านในสาขาที่เชี่ยวชาญและยังขาดแคลน
3. ควรให้การสนับสนุนเครือข่ายในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ขับเคลื่อนทางการ
ศึกษาอย่างจริงจังและศึกษาว่าอะไรคือสาเหตุของความสำเร็จขององค์กรเหล่านี้ในการ
จัดกิจกรรมทางการศึกษาให้แก่เยาวชนในพื้นที่ เช่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด
ปัตตานี สหพันธ์นิสิตนักศึกษามุสลิมแห่งประเทศไทย (สอ.มท.) ชมรมพลังเยาวชน
เพื่อการศึกษา (กลุ่มเสียงเล็กๆ) เป็นต้น